

skal jeg ikke opholde Thinget ved at gjentage, hvad der allerede er sagt, men kun tilføie, at foruden de Grunde, som nu bleve anførte, og som det forekommer mig tilstrækkelig beviste, anførte tillige den ærede Minister to Grunde. Den ene Grund, sagde han, hvorfor Folkethinget vilde bevilge disse 3000 Rd., var for derved at berebe sig det lettere for Fremtiden at faae en offentlig Anklager; Ministeren sagde derhos, at der var ingen Banffelighed ved at faae en offentlig Anklager, og derfor behøvede vi ikke at bevilge disse 3000 Rd., vi behøvede ikke at vælge nogen Advocat, vi kunde tage hvemsomhelst. Dette Raad nytter os lidet; det nytter intet, at vi tage en Mand, som ikke er Jurist, eller en Mand, der ikke er øvet i den offentlige og mundtlige Procedure. Derfor have vi kun Valget mellem Høiesterets-Advocater. Den anden Grund, Ministeren fremhævede, og som af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 4de Valgtreds (Schjern) ogsaa idag blev anført, var, at vi kunde komme ud af denne Banffelighed ved at faae et Tillæg til Loven om Rigsretten, saaledes at en Advocat var tvungen til at paatage sig at være offentlig Anklager. Jeg troer, at det er et ligesaa daarligt Raad som det første. Jeg troer ikke, at det kan nytte noget at stole paa et tvunget Arbejde, men at ethvert Arbejde, som man vil vente Held af, maa være et frivilligt Arbejde, og for et Arbejde i en saadan Sag som den, der er Tale om her, maa der være Interesse, der maa være Sympathie for Sagen, naar man vil vente, at en Mand med Iver vil tage sig af den. Desuden troer jeg, at det er en aldeles feil Betragtning i denne Sag kun at fremhæve Hensynet til Fremtiden. Det, som der er Tale om, det er et allerede udført Arbejde, og vi skulle ikke hverken som Private eller for det Offentlige betale et fuldsført Arbejde af Hensyn til, om vi for Fremtiden kunne faae Nogen til at gjøre et lignende, men derimod efter, hvad det er værd. Her forekommer det mig, at altsaa Spørgsmaalet ganske simpelt bliver: Er det en uhørt og urimelig Sum 5000 Rd. for denne Sag? Jeg troer, at vi maae betragte Thinget som en privat Mand; Thingets Forhold er i denne Sag det samme som den Private's; hvad tager den Private Hensyn til, naar han har en

saadan Sag? Hvilke Momenter tager han Hensyn til for at bedømme Salairets Størrelse? Først tager han vistnok Hensyn til, om den Sag, Advocaten har ført for ham, er en vigtig Sag. Hvorledes betragtede nu Folkethinget denne Sag for 2 Aar siden? Vi betragtede det som et Livsspørgsmaal for vor constitutionsnelle Forfatning, vi betragtede det som et Livsspørgsmaal, om ved denne Sag det finantsielle Ansvar blev hævdet eller ikke. Jeg troer derfor, at vi vel skulle tage Hensyn dertil, naar vi tale om Salairets Størrelse. Man tager ogsaa Hensyn til, hvor meget Arbejde en Sag giver Advocaten, og der er Ingen her, der har nægtet, at det var en Sag, som har voldet meget og byrdefuldt Arbejde; der har været mange Acter at gennemgaae, der har været Rigsdagens Forhandlinger, Finantsudvalgets Betænkninger og Statsraadets Protokoller at gennemgaae, der har været en Procedure, som har været flere Uger. Man maa dernæst tage Hensyn til, hvad Indflydelse en saadan Sag kan have paa Advocatens private Stilling. Hvem var det, som vare Modstandere af Rigsrettsagen? det var mægtige og rige Folk, der stode her udenfor; det var det Slags Folk, som det er fordeelsagtigt for en Advocat at staae i Forbindelse med og at have Forretninger for, og idet denne Mand paatog sig denne Sag, var der derfor Udfigt til, at det kunde skade ham i hans private Stilling. Er da nu 5000 Rd. et uhørt Salair hos os? Nei det er ikke, og det er jo ogsaa allerede blevet bemærket, at i det sidste Aar har en Sagfører, forøvrigt den samme Mand, som har været offentlig Anklager, faaet det samme Salair af en privat Mand i en Sag, som ikke kunde være noget Belsærdsanliggende for denne Mand, i en Sag, som var ført her ved Overretten, hvor der kun var meget faa Documenter, kun et Par Breve at gennemgaae, og i en Sag, som ikke krævede nogen lang Procedure. Jeg maa derfor snarere ansee 5000 Rd. for et ringe end for et opskruet Salair, og jeg kan aldeles ikke erkende, at vi ved at votere denne Sum votere nogen Nationalbelønning eller nogen offentlig Anerkjendelse, thi vi betale kun et Salair, som er vel fortjent for det Arbejde, der er